

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B.dul ANA IPĂTESCU Nr. 29 TEL. 2.74.23; 2.77.91

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobarii Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

ABONAMENTE

	Leu	5.000	3.000
Pentru instituții	Leu	5.000	3.000
Pentru organizații po- litice, organizații de masă și presă		2.500	1.500
Pentru particulari		1.600	800

POSTUL DE RADIO GRECIA LIBERA A TRANSMIS CU
PRILEJUL ZILEI DE 25 MARTIE 1949 O PROCLAMAȚIE A
GUVERNULUI DEMOCRAT PROVIZORIU A GRECIEI CA-
TRE POPORUL GREC:

PROCLAMAȚIA

Guvernului Democrat Provizoriu

Către poporul grec

Se împlinesc 128 ani de când Națiunea ellenă, înlăturând pe burghezo-moșieri, s'a ridicat să sdrobească jugul turcesc. Pentru cucerirea libertății și independenței sale și-a vărsat sângele timp de 7 ani de zile. Satele Grecei au fost arse; mii de fii ai săi au pierit; dar până la sfârșit, sus pe glorioasele ruine, a fost înălțat mândrul drapel al Libertății Naționale. Însă reacțiunea burghezo-moșierească, cu sprijinul reacțiunii din Europa au pus Grecia sub dependența capitalului străin. Când însă după un secol, națiunea ellenă se elibera de sclavia hitlero-fascistă, datorită înaintării victorioase a Armatei Sovietice și activității eroice a Ellas-ului, reacțiunea din Anglia, cu tancuri, avioane și marină a supus Grecia regimului trădătorilor monarho-fasciști.

Poporul din Grecia s'a văzut nevoit de a lua din nou armele. Lupta dela Litohero din 30 Martie 1946, este începutul noii Revoluții Naționale. În lupte grele și inegale, Armata Democrată a noii rezistențe s'a dezvoltat, s'a oțelit și înlătură aspirațiile Națiunii, de a nimici regimul monarho-fascist, de a asigura independența națională a acesteia, de a întregi opera Revoluției din 1821 și de a pune Grecia pe drumul liber al Democrației Populare și al socialismului. Anul 1821 este opera Națiunii Ellene și el aparținând acestei națiuni și nu trădătorilor și slugilor dominației americane. Tradițiile eroice ale haiducilor sunt continuate

NICOS ZAHARIADIS
Secretar General al Partidului Comunist din Grecia

de Armata Democrată a Greciei, avant-garda națiunii în lupta pentru Independența Națională și Democrație. Zadarnic încearcă lacheii străinilor, să-și ascundă trădările și crimele, organizând parade fasciste și serbări. Vor să dea curaj soldatului din armata lor, pentru a începe o nouă ofensivă împotriva Armatei Democratice a Greciei, ofensivă ce este comandată la eșec, ca și toate celelalte de până acum. Însă dușmanii străini și autohtoni ai poporului din Grecia, cărora le este din nou sete de sânge, să aibă în vedere că nu sunt în stare să învingă Armata Democrată a Greciei. Parcă nu mărturisesc chiar americanii și englezii, acești protectori și prieteni ai monarho-fasciștilor, falimentul mercenarilor lor? N'a fost însuși Vendiris cel care a vorbit de moralul scăzut al armatei lor? Iar dacă cu toate acestea, regimul monarho-fascist refuză să primească propunerile noastre de unificare a țării, este limpede că pricina o constituie faptul că nu-i convine să renunțe la jafurile pe care le face în dauna poporului, iar stăpânii lui nu pot renunța la ideea de a face din Grecia un cap de pod anti-balcanic și anti-sovietic, mai ales acum când se pregătesc pentru un nou război. Însă încetarea crimelor, liniștea în interiorul țării, pacea, le va câștiga poporul numai prin forța sa.

Poporul din Grecia în frunte cu Armata Democrată cinstește memoria e-

RIGAS FEREOȘ

Rigas Fereos a fost unul din cei mai curajoși revoluționari și primul martir al revoluției grecești din 1821 și al democrației din Balcani.

Rigas s'a născut la Velestino din Tessalia în anul 1758. Și-a făcut studiile la Zagora, stabilindu-se mai târziu la Constantinopol unde a intrat în legătură cu Fanarioții și a funcționat mai târziu ca secretar al Domnitorilor Principatelor Române.

A avut raporturi cu mulți comercianți, literați, militari, care

strangulare împreună cu tovarășii săi.

Activitatea lui Rigas se caracterizează în special printr-o muncă propagandistică și organizatorică, cu toate că pe acestea sa editând o mare parte din scrierile sale. În 1792 a tipărit primul ziar grecesc cu titlul „Elliniki Efimerida”, care era un ziar săptămânal inspirat după principiile revoluției franceze și care ducea o campanie de eliberare națională a tuturor popoarelor balcanice. A concentrat în jurul său mulți revolu-

ultim tărîm s'a mărginit numai la simple proiecte. El a fost acela care a făcut primele încercări pentru o revoluție menită să aducă desrobirea națională tuturor popoarelor balcanice, care gemeau sub jugul turcesc. Rigas avea ca program transformarea imperiului otoman într-o Federație Democrată. În acest scop el invita la o strânsă colaborare pe bulgari, pe sârbi, pe albanezi, pe greci, etc.

Se baza însă în special pe elementul grec și chema la răscoală toate păturile sociale.

Rigas nu înțelegea conținutul social al răscoalei pe care o pregătea. Vedeau numai schimbările politico-naționale.

Serviciile istorice ale lui Rigas cari iau pecetluit gloria sunt următoarele două:

1. A văzut problema desrobirii naționale pe o scară balcanică și pe baze revoluționare, invitând toate popoarele la o colaborare revoluționară. Din punct de vedere istoric el este precursorul epocii revoluțiilor democratice pentru desrobirea tuturor popoarelor din Balcani.

2. A văzut drumul luptei istorice a forțelor progresiste contra forțelor reacțiunii, așezând revoluția greacă și balcanică în rândul marilor revoluții.

Rigas a fost acela care a rupt legăturile cu fanarioții, fiind călăuzit ideologic de tendințele revoluției franceze.

Activitatea lui Rigas, creația sa spirituală și martirizarea lui, l-au impresionat profund popoarele subjugate și au contribuit la dezvoltarea și intensificarea mișcărilor naționale de eliberare.

RIGAS FEREOȘ

unul din însuflețitorii Revoluției din 1821 împotriva ocupației otomane

duceau o campanie politică în Europa Centrală, Principate și Rusia. Cunoscând limbi străine, a fost numit interpret la Consulatul Francez din București.

Activitatea lui Rigas era influențată de Revoluția Franceză care l-a transformat într-un înflăcărat revoluționar și l-a îndemnat să activeze intens pentru dezrobirea națională.

A tipărit o hartă a ellenismului de pretutindeni, un proiect de Constituție inspirat după Constituția Revoluției Franceze, a compus poezii revoluționare și naționale și imnul devenit celebru „Până când eroi...” și a desfășurat o intensă propagandă prin graiu și prin scris.

Mai târziu, ducându-se la Viena a continuat și acolo activitatea și l-au executat la Belgrad prin

ționari, a tipărit broșuri cu caracter național, și a cerut să se ducă în Grecia pentru a pune în aplicare planurile sale.

Scopul său era să treacă prin Italia ca să se întâlnească cu Napoleon, dar la Triest a fost trădat de comerciantul Economu din Cozani. A fost arestat la 31 Decembrie 1797, adus la Viena și predat turcilor care

Ați venit acum și voi „marii” noștri politicieni ca să ne eliberați. Apoi, în timpul Revoluției la care noi am pornit singuri, și în momentele când noi luptăm pentru libertate, voi unde ați fost?

Acum când ați poștit și Dvs., ne-ați învrăjbit, și atâtea nenorociri ne-ați provocat.

General MACRIGHIANUS
Erou popular din 1821

— Figuri de eroi din timpul Revoluției din 1821 —

În luptele pe cari poporul grec le-a dus în timpul Revoluției din 1821, împotriva stăpânirii otomane au ieșit din popor o serie de conducători și luptători eroi ai luptei de eliberare.

Publicăm mai jos o scurtă prezentare a personalității acestor eroi, cari au luptat pentru eliberarea poporului de sub jugul stăpânirii otomane și de sub asuprirea exploatărilor marilor moșieri.

TEODOR COLOCOTRONI

S'a născut la Ramavuni, pe la mijlocul lunii Aprilie 1770. În toate peripeziile vieții lui, se d'stinge vitejia împotriva cotorpitorilor. În 1817 a sprijinit Eteria. Era general șef, conducătorul și însufleșitorul revoluționarilor. Prin masinașionile marilor moșieri, este întemnițat în momentul cel mai critic al Revoluției, iar în 1831 este condamnat la moarte, fără ca sentința să fie executată. A murit în 1824.

ANTONIS ICONOMU este una din figurile cele mai reprezentative ale Revoluției din 1821. Istoria falsificată însă de capitaliști, l-a lăsat în umbră, așa cum a făcut și cu ceilalți eroi care au ieșit din popor și au luptat pentru el, dar opera și contribuția lui dată cauzei revoluției rămâne nesdruncinată.

Originar din insula Idra, sărac și de profesie simplu marinier este organizatorul revoluției din patria sa, reușind să combată cu eficacitate pe marii proprietari și cade răpus de gloanțele lor, tocmai în momentul în care patria îl chema să-și ia locul în rândurile luptătorilor.

GRIGORIOS DIKIOS PAPAFLASAS este unul din cei mai populari revoluționari. Aportul lui în reușita revoluției a fost hotărâtor. S'a născut în anul 1788 în Messina dintr'o familie de muncitori săraci. A fost omorât la începutul anului 1825 la Maniaki, luptând cu sabia în mână împotriva armatelor lui Ibrahim. Excelent politician, el a activat în domeniul organizatorilor, dovedind o mare capacitate. Mai presus de toate însă, a fost un fiu demn al Patriei sale și a poporului său.

PANAGHIOTIS KARAGEAS. Una din figurile excepționale din timpurile pe care a pășit și s'a ridicat revo-

lucției. Aparține marilor luptători populari care au format rebelele lupta. S'a născut la Patras din părinți săraci. Din frageda copilărie s'a distins prin sentimentele sale populare și prin ura ce o purta turcilor și moșierilor greci. El este acela care a ridicat primul steagul revoluției la Patras în ziua de 21 Aprilie 1821. A fost asasinat de boeri în acelaș an.

MARKOS BOTSARIS intruchipează cele mai frumoase legende ale faimosului Suli. A fost unul dintre cei mai viteji luptători ai epocii sale Karaiskakis spunea: „Markos are inimă de leu. Rar o mamă naște un viteaz ca Markos“. S'a născut la Suli

în anul 1799 și a căzut răpus de inamic la Kefalovriso din Karpenisi în noaptea de 9 August 1823, când voia să surprindă pe cei opt mii de turci cantonați acolo.

Botsaris a fost comandantul forțelor revoluționare din Grecia Apuseană.

ATHANASIOS DIAKOS, unul din eroii anului 1821. S'a născut la 1788 din părinți plugari, în sautul Parnas. În mânăstirea în care a intrat ca neofit a fost hirotonisit diacon, de unde i se trage și numele.

Fiind urmărit fuge în munți și ajunge comandant. Luptând împotriva turcilor care voiau să înainteze spre Peloponez, în apropierea podului Alamana, a fost prins de aceștia, fiind rănit, la 13 Aprilie 1821. A doua zi a fost tras în frigare și ars pe foc la Alamia.

TEODOR COLOCOTRONI

unul din conducătorii revoluției din 1821 a poporului grec, împotriva jugului turcesc și asuprirea claselor exploatare.

Colocotroni a fost întemnițat și condamnat la moarte de marii proprietari greci

25 Martie 1821 – 25 Martie 1949

CU ARM

Poporul grec sărbătorește la 25 Martie

- Cea de a 128-a aniversare dela începutul primei
- Cea de a 3-a aniversare dela începutul actualei revoluții care i-a fost impusă de intervenția anglo-americană

În 1821 poporul grec lua flinta în mână, ridicându-se împotriva barbariei jugului turcesc și al burghezo-moșierilor cari se aliașeră cu despotul turc. Inspirat de proclamațiile înflăcărâte ale lui Rigas Fereos din Veles-

Conducători eșiți din rândurile poporului, oameni săraci muncitori, marinari, sau mici căpitani de vapor, preoți simpli, haiduci toți luptători ai Eteriei, conduc lupta armată, ce durează opt ani de zile.

de

APOSTOLOS GROZOS

Secretar General al Federației Sindicatelor din Industria Tutunului și membru în Biroul Exec. al C.G.M. din Grecia

tin, își începe Revoluția, așa după cum arată Nicos Zahariadis: „ca o desrobire națională democrată de jugul otoman și de exploatarea fanariotă și burghezo-moșierească, și acestea nu numai pentru greci, dar și pentru toate celelalte popoare bălcanice“.

Și în timp ce clasele stăpânitoare ale Națiunii, care fără să vrea se văd silite să ia parte la Revoluție și o trădează zilnic, poporul grec își varsă sângele timp de opt ani întregi, pentru libertatea și independența patriei sale și pentru drepturile sale democratice. Susține lupte istorice

Martinarul Antonios Iconomu, îndeamnă lăudă la răscoală (28 Aprilie 1821), pentru turcesc și lichidarea exploatarea marilor naționale. A fost asasinat în Iulie 1821.

„... NOI NU CAPITULĂM ...“

„...CHIAR DACA VEI TAIA TOATE RAMURILE COPACILOR NOSTRI SAU DE VEI DESRADACINA PADURILE NOASTRE, CU TOATE CA NE-AI ARS CASELE NOASTRE, ȘI DE O FI SĂ NU RAMAIE PIATRA PESTE PIATRA, NOI NU CAPITULĂM.

ȘI CE-I DACA VEI PUSTII PĂMÂNTUL NOSTRU, TĂIND PADURILE ȘI ARZÂND CĂMINURILE NOASTRE!

TOTUȘ NU VEI REUȘI SĂ NE RAPEȘTI PĂMÂNTUL.

DAR ACEST PĂMÂNT CARE A FACUT SĂ RODEASCA ȘI SĂ CREASCA TOT CE VEZI ÎN ȚARA ASTA, ACEST PĂMÂNT, RAMANE AL NOSTRU ȘI EL VA FACE SĂ RENASCA TOTUL DIN NOU, CHIAR DACA VA TREBUI SĂ RAMANA UN SINGUR GREEC NOI IARASI VOM LUPTA. ȘI SĂ NU TE AMAGEASCA GÂNDUL CA VEI REUȘI VREODATA SĂ FACI ACEST PĂMÂNT CA SĂ FIE AL TĂU.

(Din cuvintele pe care CLOCOTRONI, — unul din conducătorii Revoluției din 1821, cunoscut sub numele de BĂTRÂNUL DIN MOREEA (Deloponez), — pe care le-a adresat cotropitorului turc Ibrahim, care conducea reprimarea reacțiunii împotriva Revoluției poporului grec, din 1821).

ca cele dela Tripolitsa, Hani din Gravia, De Ambliani, Maniaki. Dă lupte navale ca cele rondo.

Face jertfe ca cele dela Missolonghi, Hani, înfruntă expediții ca cele ale lui Dramalis, pași, cari conduceau forțe înzecite față de înfruntare. Și totuși, fără cămin, înfometaji, goșă stă titanică luptă, în ciuda opunerii înversurii datorită ajutorului dat de Rusia și înaintării la Adrianopole, învinge. Trădarea claselor timpului Revoluției constituie singura cauză a înfrunțării poporului din Grecia din 1821 nu s'au descurtat deplină. Aceasta a fost singurul motiv al înfrunțării ieseșii din această Revoluție, era o Grecie ciuntită, și în acelaș timp dependentă în privința armelor.

Martie 1946 — Martie 1949

A IN MAINI

ie 1949 două aniversări naționale istorice

Revoluții naționale de eliberare și democrată din 1821 și revoluții de eliberare populară și democrată, revoluție americană din țara sa și pe care o continuă și astăzi

Botezat în spiritul eroic al revoluției sale din 1821 și în spiritul altor revolte democratice, precum și în luptele pe cari din anul 1918 le duce în frunte cu clasa muncitoare, poporul grec îi era cu neputință de a primi cu indiferență atât atacul italo-german, cât și ocupația germano-italiană, apoi pe cea engleză, iar acum pe cea americană.

Și astfel i-a din nou armele, luptând cu mici întreruperi, timp de opt ani de zile și continuând până astăzi noua și titanica sa luptă. În noua sa rezistență două date se vor înscrie în istoria națională neo-ellenă, cu aceiași litere de aur ca și

ziua de 25 Martie 1821. Este ziua de 27 Septembrie 1941, ziua înființării E. A. M.-ului și începutul primei rezistențe organizate.

Tot asemenea va fi și ziua de 30 Martie 1946, ziua evenimentelor din Litohoro, când se inaugurează noua rezistență armată împotriva intervenției americano-engleze și împotriva monarho-fasciștilor vânduți americani-englezilor, pe cari aceștia îi impun cu forța.

În această ultimă rezistență a cărei aniversare de trei ani se sărbătorește tot la 25 Martie, poporul grec, întrece în eroism în abnegație, în sacrificii, toate revoluțiile sale precedente. Moștenitoare a celor mai bune tradiții din revoluțiile și luptele poporului grec din trecut, actuala revoluție a desvoltat în lupte

— învingând greutatea de neînchipuit, — tradițiile luptelor precedente, transformând aceste tradiții în realitate vie a revoluției actuale. Și mai mult ca oricând, revoluția de astăzi este dusă de către un popor înfometat, epuizat, cu satele sale distruse, însângerate, dar care mai mult ca oricând rămâne neclintit.

Și acest popor mic la număr, dar mare în eroism, susține lupte ca cele din Litohoro, Pondo-chrasia, Cutsuffiani, Sera, Arhanghelu, Mandalu, Notias, Grevena, Naussa, Arahova, Carpenisi, să lupte cu cele dela Grammos și Vitsi, arătând că este un popor de neînving.

Dușmanii de astăzi și cei de

(Continuare în pag. 6-a)

OFENSIVA AMERICANA ȘI MONARHO — FASCISTA DIN ANUL 1948, CARE A AVUT CA SCOP SA EXTERMINE ARMATA DEMOCRATA A GRECIEI, SA INABUȘE ÎN SANGE MIȘCAREA POPULARA DEMOCRATA A POPORULUI, ȘI SA TRANSFORME GRECIA ÎNTR'UN CAMP DE POD IMPERIALIST MILITAR ȘI DE ATAC, A EȘUAT. GRAMMOS ȘI VITSI AU DEVENIT SIMBOLURI ȘI TRAPELURI DE NECUCERIT ALE HOTARARII POPORULUI DE A LUPTA ȘI DE A ÎNVINGE. AJUTORUL AMERICAN A MARIT VARSAREA DE SANGE DIN GRECIA ÎNSA N'A PUTUT SĂ SCOATA REGIMUL MONARHO-FASCIST DIN CRIZA ÎN CARE SE SBATE.

(Din Rezoluția Plenarei a V-a a C. C. al Partidului Comunist din Grecia, din 30 și 31 Ianuarie 1949)

Cu arma în mâini, poporul grec luptă astăzi pentru eliberarea patriei de sub jugul imperialiștilor americano-englezi, pentru desăvârșirea împlinirii idealurilor revoluționarilor din 1821, pentru înregirea luptei din prima Rezistență 1941—1944, și pentru democrație populară.

poporul din insula
aturarea jugului
leri greci.
e marii mosieri

enaki, Acrata,
la Psara, Ghe-

Psara, Kassu.
raim și a altor
tele sale. Iși
viața lui dis-
continuuă acea-
te a Angliei și
ii Diebits până
ăpânitoare din
ntru care Re-
ărsit cu o vic-
ntru care Gre-
labă, epuizată,
ul rând de en-

25 Martie 1821-25 Martie 1949

Cu arma în mâini

Poporul grec sărbătorește
la 25 Martie 1949, două
aniversări naționale
istorice

(Continuare din pag. 5-a)

acum 150 de ani ai poporului grec și ai independenței sale. mării capitaliști englezi, actualii cuceritori imperialiști americani, precum și trădătorii greci dela Atena au organizat o nerușinată și fățarnică companie în jurul sărbătorii naționale a poporului grec, prin săptămâna „Muncii și a Victoriei”, așa după cum au numit-o, încercând să se prezinte drept protectori ai libertății Greciei și apărătorii acesteia împotriva pretinselor planuri de cucerire în dauna Greciei, ale vecinilor din nordul țării și mai concret, așa după cum spun ei, împotriva „slavilor și a Uniunii Sovietice”.

Care a fost însă rolul claselor stăpânitoare din Grecia, ai marilor capitaliști englezi, și în ultimul timp al americanilor, față de luptele poporului grec pentru drepturile sale democratice? Iar pe de altă parte, care a fost atitudinea vechii Rusii, iar din 1917 atitudinea marelui țări a Socialismului față de aceeași chestiune? Care este atitudinea Democrațiilor Populare față de dreptul la independență al poporului grec?

Fanarioșii, străbunii marilor capitaliști și ai burghezo-moșierilor de astăzi reacționează, — cu câteva mici excepții, — la izbucnirea revoluției. Astfel, această asasinează pe Iconomu; încearcă să asasineze pe Papafiesas, iar apoi în ciuda rezistenței lor, revoluția izbucnește, i-au conducerea aceștia, trădează conținutul ei democratic și în același timp, pentru a avea sprijinul capitalului străin împotriva voinței poporului, ipotechează acestui capital străin, viitoarea Grecie ce urma să i-a naștere din revoluție. Sub dominația lor, problema agrară nu este rezolvată, Grecia continuând să rămână o țară agricolă inapoiată și în același timp subjugată din ce în ce mai mult capitalului

străin. În interesul acestui capital străin și pentru realizarea „marei idei” se aruncă în războaie aventuroase ca cele din 1897, 1917, în intervenția anti-bolșevică din Ucraina, în aventura din Asia Mică. Iese de fiecare dată mai dependentă de capitalul străin și în special de cel englez, care jefuește economia greacă. Când începe atacul axei împotriva Greciei, singur poporul luptă din nou, în timp ce urmașii fanarioșilor și ai burghezo-moșierilor din 1821, mari exploataatori, mari reacționari, mai înrâiți decât străbunii lor, trădează față Națiunea, și intră în serviciul fasciștilor italieni, apoi în cel al național-socialștilor nemți, al imperialiștilor englezi, iar acum în serviciul gangsterilor cotropitori americani. Acum acești nerușinați trădători ai națiunii și ai patriei lor, îndrăznesc să se prezinte în această sărbătoare națională, drept urmași ai revoluției din 1821, pe care străbunii lor o combătuseră și o trădaseră.

Și care a fost rolul Angliei capitaliste și al Americii imperialiste față de luptele poporului grec, pentru independența sa națională și pentru drepturile sale democratice?

Anglia capitalistă, care de acum 150 de ani este cel mai înverșunat dușman al independenței naționale și al integrității poporului grec, încă înainte de Revoluția din 1821, ca și în timpul acesteia, combate cu cea mai mare îndărjire scopurile Revoluției. Marx scrie relativ la aceasta: Până la semnarea Păcii dela Adrianopole, diplomații englezi în frunte cu Camming n'aveau nici gând intenția de a face din Grecia un stat independent.

După eliberarea Greciei, cu toată reacțiunea engleză, Anglia mare capitalistă devine cel mai mare acaparator al economiei grecești, autonomindu-se în același timp, „apărătoarea Greciei”, iar în numele drepturilor pe cari tot singură și le-a asumat, intervine mereu în afacerile interne ale țării, reglementând viața politică, internă și externă ale Greciei, conform intereselor ei. În 1917 organizează asediul de câteva luni în Grecia, obli-

gând-o prin foamete, să înceapă un război imperialist, războiu ce era străin intereselor țării. Lenin scrie cuvinte pline de indignare față de această faptă a Angliei comisă împotriva unui mic popor. În 1919, Churchill împinge Grecia în ofensiva aventuroasă din Asia Mică, cu scopul de a pune mâna pe regiunea petroliferă din Mosuli. Însă mai târziu, în 1919, în urma răsturnării frontului, atunci când numai exista nici-o posibilitate de înțelegere cu Turcia lui Kemal, turcii părăsesc Grecia, iar vasele engleze și franceze din portul Smirna interzice grecilor, cari fug cuprinși de panică, de a se sui pe bordul lor. Și astfel aceștia cad în mare. În felul acesta, mii de greci s'au înecat în portul Smirna.

Când italienii și mai târziu nemții atacă Grecia în 1940—41 Anglia „aliată”, trimite forțe neînsemnate și puțin material de război, atât numai, cât să poată vorbi după război de acest ajutor, și poată crea după aceea, dreptul de a interveni în Grecia. În sfârșit, în Decembrie 1944 intervine armat în Grecia, pentru a înlocui ocupația germană, iar dela începutul anului 1947, neputând singură să-și continue această ocupație, o predă imperialiștilor cari devin tiranii cei mai săngeroși pe cari i-a cunoscut până astăzi poporul grec. Astăzi postul de radio Londra prezintă Anglia ca apărătoarea „Revoluției din 1821”, pe care ea însăși a combătut-o cu îndărjire și ca apărătoare a integrității naționale și a independenței Greciei, în timp ce ține subjugată insula Cipru și în timp ce Anglia imperialistă ține Grecia sub jugată dela 1944 încoace, sprijinind dela 1947, robia acesteia de către imperialiștii americani.

Care este atitudinea Rusiei, iar dela 1917 atitudinea marelui țării a socialismului față de problema greacă și de problema independenței poporului grec? Care este atitudinea Democrațiilor Populare din Europa față de aceeași problemă?

Înainte de revoluția din 1821, Rusia sprijină orice luptă a popoarelor creștine subjugate din Balcani, pentru debarasarea lor de jugul turcesc. Unul din cân-

(Continuare în pag. 7-a)

(Urmare în pag. 6-a)

tecele pe cari le cânta poporul grec cu mult înainte de revoluție și care arăta în ce direcție se îndreptau speranțele națiunii Ellene, era următorul: „Numai această primăvară, numai această vară și va veni Moscova“. Eteria, care a pregătit și organizat revoluția din 1821, se înființează și se dezvoltă pe pământul Rusiei, pentru că tocmai aci era climatul cel mai favorabil din străinătate pentru revoluția ce se maturiza.

În Iunie 1821, numai Alexandru I al Rusiei protestează împotriva măcelării populației elene și întrerupe legăturile diplomatice cu imperiul Otoman. Însăși împăratul printr-o scrisoare a sa din 9 Ianuarie 1824, face cunoscut că nu este de acord cu încheierea unui armistițiu cu Turcia, înanite de a se întregi cel puțin autonomia Greciei. Înainte de războiul ruso-turc care dă libertatea unei părți a națiunii elene, și la conferința marilor puteri care au loc, reprezentantul Rusiei care ca granițele statului grec, să cuprindă Epirul, Macedonia și Creta, în timp ce englezii insistau ca noul stat grec să se mărginească numai la Peloponez. Dacă Rusia nu ar fi declarat războiul la 14 August 1828, nici Grecia din 1830, epuizată și dependentă de capitaliștii anglo-francezi, n'ar fi apărut în avantscena istoriei. Relativ la aceasta, Marx sublinează că nici lupta navală din Navaninion nici generalul francez Maison, care venise cu armatele franceze în Peloponez, n'au avut nici cea mai mică victorie în revoluția din 1821. Lovitura finală în favoarea poporului grec luptător a dat-o generalul rus Diebits, care a înaintat până la Adrianopole pe care l-a ocupat, obligând imperiul Otoman să-și retragă forțele din Peloponez, impunând Pacea dela Adrianopole care se încheie între 8 și 20 Septembrie 1821.

Prin articolul 10 al acestui acord, Turcia a fost nevoită, cu toată reacțiunea înverșunată a Angliei, să recunoască independența Greciei, cu granițele care s'au fixat atunci.

După marea revoluție sociali-

stă din Octombrie 1917, poporul grec găsește în marea țară a socialismului, pe apărătorul independenței sale. Primul act al noue puteri în legătură cu Grecia, este de a renunța la Controlul Internațional Economic, și dela drepturile cari i le dădea această participare. Controlul Internațional Economic fusese impus în Grecia după războiul din 1897, ca organ al dictaturei capitalului străin asupra economiei Greciei, călcând independența acesteia. În continuare, renunță de bună voie la drepturile vechii Rusii țariste în peninsula Athos, deoarece aceste drepturi jigneau deasemeni independența țării. După supunerea Greciei jugului fascist străin, Armata Sovietică este din nou aceia care contribuie la eliberarea acesteia prin victorioasa sa înaintare în Balcani. Deasemeni, după subjugarea Greciei englezilor și în continuare imperialiștilor americani, Uniunea Sovietică și reprezentanții Democrațiilor Populare, cari iau parte la Congresele Internaționale, au fost și sunt singurii cari pun chestiunea încetării oricărei intervenții străine în afacerile interne ale poporului grec, cerând ca aceasta să fie lăsat liber și independent să hotărască asupra problemelor sale interne. Numai delegația Sovietică a pus chestiunea înapoerii imediate a insulelor grecești ale Dodecanezului, ceilalți văzându-se siliți să accepte.

Iar poporul grec știe să deosebească pe adevărații apărători ai dreptului său la independență, de cei cari sub masca pretensei apărări de primejdii imaginare, l-au supus celui mai rău și sângeros jug străin și autohton din istoria sa.

Poporul grec s'a aruncat acum trei ani în noua sa rezistență pentru independența Greciei și a drepturilor sale democratice, deoarece imperialiștii englezi și în continuare cei americani, împreună cu quislingii autohtoni i-au tăiat toate căile de dobândire pașnică a acestor drepturi. Deasemeni, s'a aruncat în această luptă pentru că îndată după Convenția dela Varkiza, călcând această Convenție, imperialiștii anglo-americani și quislingii au-

tohtoni, au instaurat un regim de război unilateral intern împotriva sa, război care mereu se intensifică, poporului nerămânându-i altă ieșire, decât apărarea cu armele a averii sale a onoarei sale, a vieții și a independenței patriei sale. S'au aruncat în această luptă, deoarece era un popor democratic, care nu-și putea vedea țara devenind un cap de pod al ațăfătorilor la un nou război, anti-democratic, anti-sovietic și anti-balcanic. Și își continuă rezistența: a) Pentru că au fost respinse până astăzi, de către cei interesați de a menține Grecia ca o colonie a lor și ca o bază militară, — toate propunerile sale pentru o înțelegere cinstită și democratică cu condiția plecării străinilor din Grecia, a asigurării independenței Greciei și a liberei manifestări a voinței poporului; b) Pentru că, imperialiștii americano-englezi intensifică zilnic intervenția lor armată în Grecia, încercând prin toate mijloacele de a-i subjugă poporul; c) Pentru că luptând astăzi împotriva ocupației americane, luptă și pentru împiedicarea noii primejdii din partea Turciei, ce amenința integritatea Greciei. Astăzi Turcia lui Ismet și Ghalizi, acest avant-post al imperialismului, amenință să intervină armat în afacerile interne ale Greciei, pentru a ajuta pe monarho-fasciști, în schimbul Traciei și a insulelor grecești aflate dealungul coastei Asiei Mici.

Însă continuând și intensificând această luptă, poporul grec înaltă, — cu prilejul celor două aniversări naționale, — și mai sus drapelul înțelegerii, al înfrățirii, al păcii. Poporul și soldații din armata monarho-fascistă doresc liniștea și cu cât mai pe larg sunt aplicate aceste lozinci, cu atât mai mici sunt posibilitățile imperialiștilor anglo-americani de a-și realiza planurile în dauna Greciei și în dauna păcii.

Cu prilejul serbării și în capitala R. P. R., a celei de a 128-a aniversare dela începutul Revoluției Ellene din 1821, poporul grec ce luptă din nou pentru independența și drepturile sale democratice, adresează poporului român frate, cele mai calde mul-

(Continuare în pag. 8-a)

Imperialiștii americano-englezi

pregătesc o nouă crimă împotriva poporului grec și a păcii prin trimiterea de armate străine în Grecia

Atât postul de radio Londra, cât și postul de radio Atena au transmis știri cari arată în mod clar, că se pregătește intervenția militară fățișă a Americii și a Angliei în Grecia, prin trimitere de armată. Mai concret, postul de radio Londra a transmis că în Camera Comunelor și în Camera Lorzilor s'a discutat situația din Grecia. Harold Mac Millan a comparat războiul din Grecia cu cel din Spania, mărturisind în felul acesta fără să vrea, analogia dintre intervenția

Proclamația Guvernului Democrat provizoriu, către poporul grec

Urmare din pag. 1-a

eroilor din 1821, înmulțind și întărind loviturile sale împotriva dușmanului, pentru a face din anul 1949, anul hotărîtor al Victoriei. Luptă pentru independență, pentru restabilirea lui națională, care va reda Greciei insula Cipru.

Trăiască 25 Martie, zi de luptă închinată Libertății, independenței și Democrației Populare!

Trăiască Litohoro, care simbolizează a doua revoluție națională a poporului grec, pentru întregirea luptei din 1821 și a primei noastre rezistențe.

Trăiască invincibila Armata Democrată a Greciei! Glorie și cinste eroilor săi cari de 3 ani de zile țin sus drapelul Libertății și al Independenței. Gloria eternă eroilor noștri!

Trăiască Republica Populară din Grecia!
Toți la arme. Totul pentru Victorie!

Grecia Liberă, 25 Martie
Guvernul Democrat Provizoriu

25 Martie 1821-25 Martie 1949

Urmare din pag. 7-a

lămuriri. Și aceste mulțumiri le adresează, atât pentru caldă participare a poporului român la această sărbătoare a sa națională, cât și pentru ajutorul moral și umanitar pe care-l dă actualei lupte aspre și înverșunate, luptă dusă pentru dobândirea drepturilor sale.

Poporul grec, este hotărât, oricâte sacrificii vor mai fi necesare, de a duce la un sfârșit victorios, lupta sa actuală. Și atunci, între poporul român și cel grec, cari în 1821 porneau împreună pentru renașterea lor națională, unul sub conducerea lui Tudor Vladimirescu, iar celălalt sub conducerea Eteriei, — se vor crea și mai strânse și mai frățești legături, ca și cu toate celelalte popoare iubitoare de pace.

În cea de a 128-a aniversare de la Revoluția din 1821, la cea de a 3-a aniversare a actualei revoluții, poporul grec este mai sigur ca oricând că Grecia nu va deveni cap de pod militar antibalcanic, și anti-sovietic, al ațățătorilor unui nou

fascistă germano-italiană de atunci și intervenția imperialistă americano-engleză în Grecia de astăzi. Deasemeni, a mărturisit că situația în Grecia este disperată și că este de părere că Marea Britanie ar trebui să trimită și bombardiere ușoare. În legătură cu Grecia, d-l Mac Neil a declarat: „Și noi dăm un mic sprijin Greciei, însă de fapt aceasta este ajutată de America. Misiunea britanică în Grecia este însărcinată cu comerțul și organizarea militară. Misiunea americană cu înarmările și cu conducerea războiului”. (Notă: Și mai vorbesc de intervenția vecinilor din nordul Greciei în afacerile interne ale acesteia, trecând sub tăcere intervenția americano-engleză). Și a continuat: „Dacă poporul grec (adică regimul monarho-fascist) nu va reuși să se debaraseze de partizani, dezastrul va fi mare. Dacă Grecia, (adică Grecia monarho-fascistă) nu va câștiga războiul până la sfârșitul verii, este posibil ca acesta să se prăbușească, cu urmări neșteptate pentru aliați”, (adică pentru imperialiști anglo-americani). Mai departe a adăugat: „Lupta împotriva forțelor partizanilor, — și de cest fapt Camera trebuie să fie sigură, — nu numai că nu va fi limitat, dar vor fi întrebunțate și alte metode, pentru exterminarea acestora”. Iar comandantul Clay, a declarat că situația din Grecia este critică.

De altfel, ată postul de radio Londra, cât și postul de radio monarho-fascist din Atena au transmis declarația lui Sofulis, potrivit căroră, guvernul său (adică guvernul monarho-fascist) ar primi bucuros un ajutor militar pentru închiderea granițelor Greciei. Și cele două posturi de radio au adăugat că Sofulis a făcut această afirmație, deoarece se publicase că guvernul grec nu dorește ajutor militar.

Aceste declarații disperate în legătură cu situația din Grecia cari au avut loc în Camera Comunelor și în Camera Lorzilor, și cari au fost transmise chiar de către postul de radio Londra, precum și declarațiile lui Sofulis, cari arată criza mortală a regimului monarho-fascist din Atena, dovedesc în acelaș timp noua crimă ce se pregătește împotriva poporului grec și a păcii de după război, prin trimiterea de armate străine în Grecia. Nu ne îndoim că forțele democratice și forțele păcii din lumea întreagă vor face tot ce va trebui pentru a opri această nouă crimă.

război! Grecia își va dobândi independența și drepturile poporului său, pentru a deveni astfel un factor al păcii și al ordinii.

Aceasta o garantează neclintita voință a poporului, îndrumarea acestei lupte de către Partidul Comunist din Grecia și solidaritatea forțelor democratice din lumea întreagă față de lupta poporului grec!